

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010225
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420010225.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.6.2021 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Obvinený
R. Q., nar. XX.XX.XXXX/XXXX R. T., trvale bytom S. XXXX/XX,
T.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v období od mesiaca október 2016 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 23.11.2016 do 22.11.2017 a od 5.11.2019 do 2.11.2020 až doposiaľ, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody nahlásil vyživovaciu povinnosť na syna F., v mieste trvalého bydliska jeho syna F. Č.É., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, Bratislava, ako aj v iných doposiaľ neustálených miestach, si neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho syna F. Č., nar. XX.XX.XXXX, a to napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P 81/2016 zo dňa 13.10.2016, právoplatným dňa 25.11.2016, ktorým súd zaviazal otca prispievať na výživu syna F. sumou 130,- € mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. Č., s výnimkou mesiaca január 2021, kedy uhradil 130,-€, mesiaca február 2021, kedy uhradil 130,-€, mesiaca marec 2021, kedy uhradil 130,-€, mesiaca apríl 2021, kedy uhradil 130,-€ a mesiaca máj 2021, kedy uhradil 130,-€, čím mu vznikol dlh na riadnom výživnom na syna F. Č. vo výške 3.510,- €, pričom v rozhodnom období bol evidovaný ako zamestnanec u viacerých zamestnávateľov, bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, odkiaľ bol vyradený pre nespôsobnosť a nepoberal dávky v núde ani iné sociálne dávky.

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas),

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 odsek 2, s poukazom na § 51 odsek 4 písm. e) Trestného zákona súd obvinenému ukladá primeranú povinnosť spočívajúcu v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám E. Č., A. XXXX/XX, T., toho času E.Ď. A. XXX, vo výške 3.510,- €.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod č. 1Pv 472/19/1104-16 dňa 29.7.2020 obžalobu na R. Q. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca október 2016 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 08.02.2016 do 07.06.2016 a obdobia od 23.11.2016 do 22.11.2017, v mieste trvalého bydliska jeho syna F. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, T., ako aj v iných doposiaľ neustálených miestach, si neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho syna F. Č., F. XX.XX.XXXX, a to napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P 81/2016 zo dňa 13.10.2016, právoplatným dňa 25.11.2016, ktorým súd zaviazal otca prispievať na výživu syna F. sumou 130,- € mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. Č., čím mu vznikol dlh na riadnom výživnom na syna F. Č. vo výške 3.250,- €, pričom v rozhodnom období bol evidovaný ako zamestnanec u viacerých zamestnávateľov, bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, odkiaľ bol vyradený pre nespoluprácu a nepoberal dávky v núdzi ani iné sociálne dávky.

V trestnej veci proti obžalovanému R. Q. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne E. Č. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby. Je si vedomý toho, že neplatil výživné. V danej dobe bol na ulici, bol bezdomovcom, a keď mal peniaze, tak si iba zaplatil ubytovňu a stravu a aj to iba na jeden až dva dni, a potom bol zase bez ubytovania. V minulosti už aj nejaké výživné uhradil. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody do 02.11.2020. Od januára 2021 platí poškodenej výživné 130,- eur každý mesiac. Platí sa to z účtu jeho priateľky, ktorej na účet chodí jeho výplata z brigád. On účet nemá, keďže má exekúciu. Počas obdobia uvedeného v obžalobe bol evidovaný na úrade práce, ale z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu. Nepoberal žiadne sociálne dávky, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by mu bránili platiť výživné, výživné neplatil v minulosti iba preto, lebo bol bezdomovcom. Rád by dlžné výživné uhradil, určené výživné je schopný platiť.

Svedkyňa E. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný jej dva alebo trikrát zaplatil po 130,- eur, má o tom výpis z účtu. Jedenkrát malému doniesol lego. Keď bol vo výkone trestu, tak jej prišli nejaké peniaze. Dovtedy však neplatil výživné, ani dieťaťu neposkytoval žiadnu starostlivosť. S výživou a starostlivosťou o maloletého jej pomáhala mama. Syn nemá žiadne špeciálne výdavky. Od štátu poberala náhradné výživné. Neplatenie výživného nezanechalo na synovi žiadne negatívne dôsledky.

Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletého F. Č., nar. 7.5.2012.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/81/2016 zo dňa 13.10.2016, právoplatným dňa 25.11.2016, bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol otec maloletého F. (obvinený Q.) povinný, počínajúc dňom 13.10.2016 platiť k rukám matky E. Č. výživné vo výške 130,-eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred.

Zo správy ÚVTOS Leopoldov zo dňa 23.1.2020 vyplýva, že R. Q. má predpokladaný koniec trestu odňatia slobody dňa 2.11.2020. Menovaný pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na mal. F. Č., pričom počas výkonu trestu v tomto ústave bol zaradený na prácu..

Zo správy o výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 4.11.2019 vyplýva nástup výkonu trestu dňa 8.2.2016 a koniec trestu dňa 7.6.2016. Pri nástupe do výkonu trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť na mal. F..

Zo správy o výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Žilina zo dňa 31.10.2019 vyplýva nástup výkonu trestu dňa 23.11.2016 a koniec trestu dňa 22.11.2017, kedy bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Pri nástupe do výkonu trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť na mal. F.. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený.

Zo správy o priebehu výkonu exekúcie na výživné pre maloletého F. Č., F. X.X.XXXX, podanej exekútorským úradom Mgr. Ing. Z. U., bolo od povinného R. Q. v priebehu obdobia jún až december 2017 vymožené výživné v celkovej výške 221,48 eura.

Podľa odpisu registra trestov vyplýva, že obv. R. Q. bol doposiaľ 7 krát odsúdený. Podľa ústrednej evidencie priestupkov v období od 30.4.2015 do 23.3.2020 spáchal 3 priestupky. Z lustrácie v systéme AVÍZO vyplýva, že nie je proti nemu vedené iné trestné stíhanie.

Z potvrdenia GR ZVJS vyplýva, že obvinený R. Q. bol vo výkone trestu vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/265/2019 od 5.11.2019 do 2.11.2020, vo veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/19/2016 od 8.2.2016 do 7.6.2016 a vo veci Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 0T/82/2015 od 23.11.2016 do 22.11.2017.

Zo správy ÚPSVaR Bratislava zo dňa 24.4.2020 vyplýva, že obv. R. Q. bol evidovaný na úrade od 23.11.2017 do 12.12.2017. Poberal resocializačný príspevok vo výške 79,79 eura. Menovaný nie je poberateľom žiadnej sociálnej dávky, či príspevku, ani si neuplatnil nárok na náhradné výživné.

Zo správ Sociálnej poisťovne zo dňa 30.4.2020 vyplýva, že obv. R. Q. nie je evidovaný v dôchodkovom informačnom systéme tejto poisťovne. Menovaný mal dva pracovné úrazy, úrazová dávka nebola priznaná. Nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti. Posledným odvádzateľom do poisťovne bol ÚVTOS.

Obvinený nie je evidovaný v živnostenskom registri a ani na Daňovom úrade Bratislava ako daňový subjekt.

Z výpisu z účtov poškodenej v Raiffeisen Bank, ako aj s pohybov na účte v Tatrabanke, majiteľom ktorého D. W. R. vyplýva, že na účet poškodenej bolo zaplatené výživné za mesiac január 2021 vo výške 130,-eur, za mesiac marec 2021 vo výške 130,-eur, za mesiac apríl 2021 vo výške 130,-eur a za mesiace február a máj 2021 bol zaplatené výživné naraz spolu vo výške 260,-eur.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je nárok na výživu a tento je založený na príslušných ustanoveniach Zákona o rodine. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuje iba na taký druh vyživovacej povinnosti, ktorá plynie priamo zo Zákona o rodine. Z uvedeného ďalej vyplýva, že sa nevyžaduje, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu. V prípade, že by civilný súd nerozhodol o vyživovacej povinnosti a o jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní,

resp. súd by v rámci posúdenia predbežnej otázky určil existenciu a rozsah vyživovacej povinnosti sám a samostatne. Ak však v danej veci existuje rozhodnutie civilného súdu o otázke výživného a jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní a súd z tohto vychádzajú, avšak iba za situácie, že by sa v rámci konania nepreukázala existencia podstatných zmenených pomerov, či na strane povinného alebo oprávneného. V danom prejedávanom prípade však takáto zmena zistená nebola. Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že výživné neplatil, pretože bol bezdomovcom, nemal dostatok finančných prostriedkov a aj tie čo mal, mu postačovali ledva na zaplatenie ubytovne na pár dní a na stravu. Aktuálne je obvinený brigádne zamestnaný s pravidelným príjmom. Od januára 2021 pravidelne platí bežné výživné vo výške po 130,-eur mesačne pričom v čase vyhlásenia rozsudku mal zaplatené výživné v celkovej výške 650,-eur (130 x 5). Výživné je aktuálne schopný platiť a je ochotný uhradiť aj dlžné výživné. Súd nemal preukázané a ani nikým tvrdené žiadne osobitné okolnosti, pre ktoré by nemohol obvinený riadne a včas platiť výživné, pričom ide o zdravého jedinca, spôsobilého sa zamestnať a plniť si svoju zákonnú povinnosť, čo však dobrovoľne nerobil.

Z vykonaného odkazovania je nepochybné, že obžalovaný má súdom v civilnom konaní uloženú vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi vo výške 130,-eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť si neplní riadne a včas od mesiaca október 2016 až doposiaľ, s výnimkou období keď bol vo výkone trestu odňatia slobody, a to od 23.11.2016 do 22.11.2017 (vo veci Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT/82/2015) a od 5.11.2019 do 2.11.2020 (vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/265/2019) a s výnimkou období, keď riadne uhrádzal výživné (január - máj 2021).

Vzhľadom na preukázané skutočnosti, mal súd za nepochybné, že obžalovaný je vinným zo žalovaného trestného činu uvedeného v obžalobe. Konajúci súd v čase vyhlásenia rozsudku (dňa 22.6.2021) musel upraviť skutkovú vetu obžaloby tak, že z nej vypustil nadbytočnú časť, týkajúcu sa obdobia od 8.2.2016 do 7.6.2016, keďže toto obdobie nebolo ani predmetom trestného stíhania (obžaloba bola podaná za neplatenie výživného za obdobie október 2016 až doposiaľ) a zrejme bolo v obžalobe uvedené nedopatrením. Súčasne súd do skutkovej vety zahrnul aj obdobie riadneho platenia výživného, ktoré bolo v čase vyhlásenia rozsudku od mesiaca január 2021 až do mesiaca máj 2021, teda 5 x po 130,-eur. Ku dňu vyhlásenia rozsudku súd vypočítal dlh obvineného na výživnom vo výške 3.510,-eur, ktorý pozostával z dlhu za rok 2016 za mesiace október, november, spolu 260,-eur. (2 x 130,-eur), za rok 2017 za mesiac december, spolu 130,-eur, za rok 2018 za mesiace január až december, spolu 1.560,-eur (12 x 130,-eur), za rok 2019 za mesiace január až október, spolu 1.300,-eur (10 x 130,-eur), a za rok 2020 za mesiace november a december, spolu 260,-eur (2 x 130,-eur). Mesiace v rokoch 2016 až 2020, ktoré nie sú uvedené vyššie, neboli započítané do dlžného výživného, a to z toho dôvodu, že obvinený bol v tom čase (od 23.11.2016 do 22.11.2017 a od 5.11.2019 do 2.11.2020) vo výkone trestu odňatia slobody, a teda nemohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Za rok 2021 obvinený riadne zaplatil za mesiace január až máj. Pri výpočte dlžného výživného však došlo zo strany súdu k počtárskej chybe, keďže obvinenému mala byť k dlžnému výživnému (3.510 eur) pripočítané aj doposiaľ neuhradené výživné za mesiac jún 2021 vo výške ďalších 130,-eur, keďže k vyhláseniu rozsudku došlo po 20. dni v mesiaci, kedy mal obvinený dobrovoľne zaplatiť výživné za mesiac jún 2021, čo obvinený neurobil. Uvedenú počtársku chybu (dlžné výživné malo byť správne 3.510,-eur + 130,-eur) však nebolo možné napraviť opravným uznesením keďže výrok rozsudku bol vyhlásený v takom znení, ako je aj písomné vyhotovenie tohto rozsudku.

Súd vzhliadol jednu poľahčujúcu (že sa obvinený priznal a spáchanie skutku oľutoval) a rovnako jednu priťažujúcu okolnosť (bol už v minulosti odsúdený). Preto sa pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1 sa nemenila ani trestná sadzba a za daný trestný čin bolo možné ukladať trest odňatia slobody v trvaní 1-5 rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby (1 rok) s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, keďže dospel k záveru, že trest nepodmienečný nie je potrebné ukladať, nakoľko účelom stíhania takejto trestnej činnosti je dosiahnutie riadneho platenia výživného. Aktuálne je obvinený zamestnaný a výživné riadne platí. Výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo platenie výživného ohrozené, resp. úplne zmarené, keďže počas výkonu trestu odňatia slobody nedosahoval obvinený takú výšku odmeny, aby táto postačovala na uhradenie výživného a navyše sa počas tejto doby ani na neho nevzťahovala vyživovacia povinnosť, za ktorú by bol trestne zodpovedný. Účelom trestu nie je len samoúčelné ukládanie prísnej sankcie, ale druh sankcie má odzrkadľovať nielen závažnosť trestnej činnosti, ale aj dosah trestu na obvineného a jeho okolie. Bezpochyby možno povedať, že nepodmienečný trest odňatia slobody by bol citelne trestajúcim pre obvineného, ale určite aj pre poškodenú, ktorá by

nedostávala výživné od obvineného a v konečnom dôsledku by to bola ujma aj pre štát, ktorý platí poškodenú náhradu výživného počas obdobia, keď ho nemôže platiť povinná osoba. Aktuálne nastavený systém platenia výživného je funkčný a zasahovať do jeho priebehu výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody sa súdu javí ako nelogické. Súčasne súd obvinenému uložil dostatočne dlhú (3 roky) skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia, aby mal správanie obvineného pod dohľadom a zároveň aby bol vytvorený aj časový priestor pre obvineného na úhradu celého dlžného výživného. Konajúci súd v tejto súvislosti ešte dodáva, že obvinenému uložil povinnosť, v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, uhradiť dlžné výživné, pričom nesplnenie tejto povinnosti môže viesť k premene podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný.

Súd má za to, že takýto druh a výmera trestu bude dostatočným na ochranu spoločnosti, na zabránenie páchania v ďalšej činnosti a súčasne vytvorí priestor na uhradenie dlžného výživného v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.